

ઈમાનની વિશેષતાઓ

(૧) ઈમાન જ અલ્લાહના ત્યાં કર્માની સ્વીકૃતિની શરત છે : રસૂલુલ્લાહ ﷺ ના એક પ્રસંગથી આની સપ્થિતા થાય છે. આપ સત્ત્વ. બદ્રના યુદ્ધ માટે જરૂર રહ્યા હતા. એક મુશ્રિક (અનેકેશરવાદી) આપને મળ્યો. ખૂબ બહાદુર, દિંમતવાન અને શુરવીર હતો. સહાબા કિરામ તેને જોઈને ખૂબ ખુશ થયા. તેણે આવીને આપને કહ્યું કે હું પણ આપની સાથે જિહાદ (ધર્મ-યુદ્ધ)માં સામેલ થવા માગું દુંબ. આપ ﷺ એ તેને પૂછ્યું કે શું તમે અલ્લાહ અને તેના રસૂલ પર ઈમાન રાખો છો ? તેણે જવાબ આપ્યો, ના. આપ ﷺ એ ફરમાવ્યું, “ અમારા સાથે ન આવજો, અમને કોઈ મુશ્રિકની મદદની જરૂર નથી.” તે ચાલ્યો ગયો. ફરી થોડી વાર પછી પાછો આવ્યો અને પોતાની એ જ ઈચ્છા વ્યક્ત કરી. આપ ﷺ એ ફરી તેને એ જ જવાબ આપ્યો. આવી રીતે તે ગ્રાણ વાર આવ્યો અને પોતાની ઈચ્છા વ્યક્ત કરતો રહ્યો. છેવટે ગ્રીજ વાર જ્યારે રસૂલુલ્લાહ ﷺ એ તેને પૂછ્યું કે શું તમે અલ્લાહ અને તેના રસૂલ પર ઈમાન રાખો છો ? તો તેણે કહ્યું : “હા – !” તો આપ ﷺ એ ફરમાવ્યું, “સાંદું છે, અમારા સાથે ચાલો.” (મુસ્લિમ)

خَرَجَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَبْلَ بَدْرٍ، فَلَمَّا كَانَ بِحَرَّةِ الْوَبَرَةِ أَذْرَكَهُ رَجْلٌ فَدَ كَانَ يُذْكَرُ مِنْهُ جُرْأَةً وَنَجْدَةً، فَفَرَّ حَاصِحًا بَرَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حِينَ رَأَوْهُ، فَلَمَّا أَذْرَكَهُ قَالَ لِرَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: جِئْتُ لِأَتَبِعَكَ، وَأَصِيبَ مَعَكَ، قَالَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «تُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ؟» قَالَ: لَا، قَالَ: «فَارْجِعْ، فَلَنْ أَسْتَعِنَ بِمُشْرِكٍ»، قَالَتْ: ثُمَّ مَضَى حَتَّى إِذَا كُنَّا بِالشَّجَرَةِ أَذْرَكَهُ الرَّجُلُ، فَقَالَ لَهُ كَمَا قَالَ أَوَّلَ مَرَّةً، فَقَالَ لَهُ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَمَا قَالَ أَوَّلَ مَرَّةً، قَالَ: «فَارْجِعْ، فَلَنْ أَسْتَعِنَ بِمُشْرِكٍ»، قَالَ: ثُمَّ رَاجَعَ فَادْرَكَهُ بِالْبَيْدَاءِ، فَقَالَ لَهُ كَمَا قَالَ أَوَّلَ مَرَّةً: «تُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ؟» قَالَ: نَعَمْ، فَقَالَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «فَانْطَلِقْ» (مسلم).

અલ્લાહનો ઈરશાદ છે :

﴿وَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الظَّلِمَاتِ مِنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَى وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ وَلَا يُظْلَمُونَ بِقِيرَا﴾

النساء: ١٢٤

અનુવાદ : “જે ઈમાનવાળો હોય, પુરુષ હોય કે સ્ત્રી, અને તે સદ્ગાર્યો કરે, નિશ્ચિતપણે આવા લોકો જમતમાં જશે અને ખજૂરના નાના ચીરા જેટલો પણ તેમનો હક્ક માર્યો નહીં જાય.”

(સૂર: નિસા, આ. ૧૨૪)

એક બીજુ જગ્યાએ છે :

﴿وَمَنْ أَرَادَ الْآخِرَةَ وَسَعَى لَهَا سَعْيَهَا وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَئِكَ كَانَ سَعْيُهُمْ مَشْكُورًا ﴾ ﴿الإِسْرَاءُ : ١٩﴾

અનુવાદ : “અને જેનો ઈરાદો આભિરતનો હોય અને જેવી કોશિશ તેના માટે હોવી જોઈએ તે કરતો પણ હોય અને તે ઈમાનવાળો હોય, બસ આ જ લોકો છે, જેમની કોશિશોની અલ્લાહના તાં પૂરેપૂરી કદર કરવામાં આવશે..” (સૂર: બની ઈસરાઈલ, આ. ૧૮)

(૨) ઈમાન કેવળ જીભથી કહી દેવાનું નામ નથી : મદ્દીનામાં મુનાફિકોનો સરદાર અખ્દુલ્લાહ બિન ઉભ્બી બિન સલૂલ જ્યારે પણ રસૂલુલ્લાહ ﷺ ની પાસે આવતો, તો આપના મોઢા પર આપની ખૂબ પ્રશંસા કરતો અને પોતાના ઈમાનનું ખૂબ પ્રદર્શન કરતો અને આપના આજ્ઞાપાલન અને અનુસરણનું રટણ કરતો રહેતો. પરંતુ આ બધું જીભનો ઉભરો હતો. તેથી જેવો તે આપની પાસેથી હટતો, આપની બૂરાઈઓ શરૂ કરી દેતો. લોકોને ઉશ્કેરતો કે ક્યારેય પણ આપનું આજ્ઞાપાલન ન કરજો. આ અને તેનું આખું જૂથ જીભથી ઈમાન, ઈસ્લામ તેમજ રસૂલુલ્લાહ ﷺ ના આજ્ઞાપાલનનું સૌથી વધારે પ્રદર્શન કરતા, પરંતુ હૃદયથી કાફિર હતા, અંદરથી અલ્લાહ, રસૂલ અને મોમિનોના દુશ્મન હતા. આમના જ વિશે અલ્લાહ ત્રયાલાએ ફરમાવ્યું :

﴿إِنَّ الْمُنَفِّقِينَ فِي الدَّرَكِ الْأَسْفَلِ مِنَ النَّارِ وَلَن يَحْدَدَ لَهُمْ نَصِيرًا ﴾ ﴿النساءُ : ٤٥﴾

અનુવાદ : “મુનાફિકો તો નિશ્ચિતરૂપે જહશમના સૌથી નીચેના ભાગમાં જશે. અસંભવ છે કે તું તેમનો કોઈ સહાયક જુએ.” (સૂર: નિસા, આ. ૧૪૦)

વધુમાં ફરમાવ્યું :

﴿إِذَا جَاءَكَ الْمُنَفِّقُونَ قَالُوا نَشَهُدُ إِنَّا لَرَسُولُ اللَّهِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِنَّكَ لَرَسُولُهُ وَاللَّهُ يَشَهِدُ إِنَّ الْمُنَفِّقِينَ لَكَذِبُونَ ﴾ ﴿المنافقونُ : ١﴾

અનુવાદ : “તારા પાસે જ્યારે આ મુનાફિકો આવે છે, તો કહે છે કે અમે એ વાતના સાક્ષી છીએ કે નિઃશંક, આપ અલ્લાહના રસૂલ છો, અને અલ્લાહ જાણે છે કે ચોક્કસ આપ અલ્લાહના રસૂલ છો, અને અલ્લાહ સાક્ષી આપે છે કે આ મુનાફિકો તદ્દન જૂઠા છે..” (સૂર: મુનાફિકૂન, આ. ૧)

(૩) ઈમાન અમલ પર ઉભારે છે અને વધારેમાં વધારે અમલ માટે પ્રેરિત કરે છે : ઈમાન અને અમલ જોકું છે. એક જ સિક્કાની બે બાજુ. આ જ કારણસર અલ્લાહ ત્રાલાલાએ કુર્અન-કરીમમાં ૬૦ વાર આ બંનેનો ઉલ્લેખ એક સાથે કર્યો છે. જે પ્રમાણે સદ્કાર્ય દ્વારા ઈમાન પૂર્ણ થાય છે, એ જ પ્રમાણે સદ્કાર્ય સાચા ઈમાનની દલીલ હોય છે. રસૂલુલ્લાહ ﷺ એ ફરમાવ્યું :

«إِذَا رَأَيْتُمُ الرَّجُلَ يَتَعَاهِدُ الْمَسْجِدَ فَأَشْهُدُو لَهُ بِالْإِيمَانِ» (તરમ્ડી)

અનુવાદ : “જ્યારે તમે જુઓ કે વ્યક્તિ નિરંતર મસ્જિદ જવા લાગે છે, તો તેના ઈમાનની સાક્ષી આપો. (તિરમિઝી)

દારુને અવૈધ દરાવવાનો પ્રસંગ પણ ખૂબ જ દૂરદર્શી છે. રસૂલુલ્લાહ ﷺ ના સહાબા છેવટે એ જ લોકો તો હતા, જેઓ અજ્ઞાની સમાજમાં પેદા થયા હતા, જેમાં દારુ પીવો અને પીવડાવવો સામાન્ય હતું. તેઓ આના રસિયા હતા. દારુ તેમની ગળથૂથીમાં હતો. પરંતુ જ્યારે દારુને હરામ (અવૈધ) કરવાની આ આયત અવતરિત થઈ :

﴿يَأَيُّهَا الَّذِينَ إِنَّمَا أَخْنَرُ وَالْمَيْسِرُ وَالْأَنْصَابُ وَالْأَرْلَمُ رِجْسٌ مِّنْ عَمَلِ الشَّيْطَنِ فَاجْتَبِبُوهُ لَعَلَّكُمْ

٩٠ ﴿ المائدة: ٩٠ ﴾
مُفْلِحُونَ

અનુવાદ : “હે ઈમાનવાળાઓ ! વાત એ છે કે દારુ અને જુગાર અને વેદીઓ વગેરે અને પાસાના તીર આ બધું ગંદી વાતો, શૈતાની કામ છે, તેનાથી તદ્દન દૂર રહો, જેથી તમે સફળતા પ્રાપ્ત કરો.”

(સૂર: માઈદા, આ.૬૦)

બીજી જગ્યાએ ફરમાવ્યું :

﴿فَهَلْ أَنْثُمْ مُنْتَهُونَ ١١﴾ (المائدة: ١١)
૧૧

અનુવાદ : “તેથી તમે તેનાથી દૂર રહો.” (સૂર: માઈદા, આ.૮૧)

જ્યારે સહાબા કિરામ ﷺ એ આ આયતને સાંભળી, તો દારુથી છલકતા જામ તોડી નાખ્યા, ત્યાં સુધી જેમના હોઠો સુધી જામ પહોંચી ગયા હતા, તેમણે પણ હાથ રોકી લીધા. આ અલ્લાહ અને તેના રસૂલના અનુસરણાનું એક ઉત્કૃષ્ટ ઉદાહરણ હતું. હુરમત (અવૈધ)નો આદેશ સાંભળ્યો કે તરત જ લોકો પોતાના ઘરો તરફ દોડ્યા અને જેટલો દારુ હતો તે વધાવી દીધો, ત્યાં સુધી કે મદીનાની નાળીઓમાં દારુ વહેવા લાગ્યો અને કેટલાય દિવસો સુધી દારુની દુર્ગંધ અનુભવાતી રહી. એ ઈમાનનો ચમત્કાર હતો કે જેણે એક પળમાં એ કરી બતાવ્યું, જે આજની મોટી-મોટી સરકારો ન કરી શકી. દારુબંધીની

અસંખ્ય સ્કીમો ચલાવવામાં આવી, પુષ્ટળ ધન-દોલત બેફામ રીતે ખર્ચ કરવામાં આવી, પરંતુ બધી સ્કીમો નિષ્ફળ થઈ ગઈ અને દારૂ પીવા પર કાબૂ મેળવી શકાયો નહીં.

- (૪) ઈમાન ગુનાઓની જડ કાપે છે અને ગુનાઓમાં કમીનું કારણ બને છે : ઈમાનની એક વિશેષતા એ પણ છે કે તે માનવીને ગુનાઓથી દૂર રાખે છે. ઈમાનમાં જેમ-જેમ પ્રગતિ થતી જાય છે, માનવી ધીમે-ધીમે ગુનાઓથી દૂર થતો જાય છે. ઈમાન અને ગુનામાં સ્વાભાવિક વિષમતા જોવા મળે છે. એ. જ રીતે ઈમાન અને સદ્ગાર્થમાં સ્વાભાવિક આકર્ષણ જોવા મળે છે. ઈમાની શક્તિ ગુના અને બૂરાઈના પ્રેરકો અને કારણોના મૂળ કાપી નાખે છે. નિરંતર ગુનેગારની ક્યારેક એ માનસિકતા બની જાય છે કે જ્યારે આટલા ગુનાઓ કરી લીધા છે, તો હવે ઈમાન કેવી રીતે બચ્યું હશે ? જો કે આ વિચાર ખોટો છે. ગુનાઓ ઈમાનને સમાત નથી કરતા, નબળું અવશ્ય કરે છે. જો ગુનેગાર કમર કસી લે અને ઈમાનની શક્તિના પરિબળો પર ધ્યાન આપે, તો ધીમે-ધીમે ગુનાઓથી દૂર થઈ શકે છે.

એક પ્રસંગ છે કે ત્રણ માણસો સફર કરી રહ્યા હતા. રાત્રે ઊંઘવાની જગ્યા શોધવા લાગ્યા. એક ગુફામાં પહોંચ્યા કે અચાનક ગુફાના મુખ પર એક મોટો પથ્થર આવીને પડ્યો અને ગુફા બંધ થઈ ગઈ. હવે એ લોકો ખૂબ પરેશાન થઈ ગયા. ગુફામાંથી બહાર નીકળવાનો રસ્તો બંધ થઈ ગયો હતો. આ ગભરાટમાં એ વિચાર આવ્યો કે હવે બસ, અલ્લાહથી દુઅા કરવી જોઈએ, પોતાના સદ્ગાર્યોના હવાલાથી મદદ માંગવી જોઈએ. તેમાંથી એક વ્યક્તિ ઊભો થયો અને પોતાના સદ્ગાર્યોના હવાલાથી અલ્લાહથી દુઅા કરવા લાગ્યો. પરિણામે પથ્થર થોડો ખસ્યો, પણ રસ્તો હજુ પણ બંધ જ હતો. બીજાએ પણ આવું જ કર્યું. પથ્થર સહેજ ખસ્યો. હવે ત્રીજા વ્યક્તિએ અલ્લાહને દુઅા કરવાનું શરૂ કર્યું અને કંધું કે મારી એક પિતરાઈ બહેન હતી. હું તેનાથી ખૂબ પ્રેમ કરતો હતો. એક વાર મેં તેના સાથે શારીરિક સંબંધ બાંધવાની ઈચ્છા કરી. તેના માટે મેં તેની લાખ ખુશામત કરી, પણ તે તૈયાર ન થઈ. લાંબો સમય વિતી ગયો, પરિસ્થિતિએ તેના ઘરવાળાઓને ગરીબી અને ભૂખમરી માટે લાચાર કરી દીધા. એક વાર તે મારા પાસે નાણાકીય મદદ માંગવા આવી. મેં તેને એ શરતે માલ આપ્યો કે તે મારી જૂની ઈચ્છા પૂરી કરી દે. તે બિચારી દુર્દ્શાની મારી તેના માટે તૈયાર થઈ ગઈ. બરાબર ટાણે તે ધુજતા-કાંપતા બોલી કે હે અલ્લાહના બંદા ! અલ્લાહથી ઉર અને હરામ (અવૈધ) નું આચરણ ન કર. હું તેને છોડીને અલગ થઈ ગયો, જો કે તે મને ખૂબ પ્રિય હતી. મેં તેને આપેલ માલ પણ માફ કરી દીધો. હે અલ્લાહ ! જો મેં આ કાર્ય તારી પ્રસંગતા માટે કર્યું હતું, તો આ મુસીબતથી અમને મુક્તિ આપ. તેની દુઅા કબૂલ થઈ. પથ્થર ખસી ગયો અને એ લોકો ગુફામાંથી બહાર નીકળી આવ્યા. એ ઈમાન જ હતું, જેણે આ વ્યક્તિને શક્તિ હોવા છતાં વ્યભિચાર જેવા ધૂણિત કૃત્યથી સુરક્ષિત રાખ્યો. વ્યક્તિ જ્યારે કોઈ એવા કાર્યનો ઈરાદો કરે, જે અલ્લાહની નારાજગીનું કારણ બને, તો તેણે યાદ કરવું જોઈએ કે

અલ્લાહ તુઅલા જોઈ રહ્યો છે, તે નિરીક્ષણ કરી રહ્યો છે. પછી તે અલ્લાહને નારાજ કરનારા કાર્યથી બચી જશે.

(૫) મોમિન કેવળ અલ્લાહની શક્તિ અને સહાયતા પર ભરોસો કરે છે : ઈસ્લામના આરંભિક દિવસોમાં કુરૈશીઓ અબૂ તાલિબ પાસે આવ્યા અને કહ્યું કે હે અબૂ તાલિબ ! પોતાના ભત્રીજા (હજરત મુહમ્મદ ﷺ) ને સમજાવો, તે અમારા ઉપાસ્યોને ખરું-ખોટું કહે છે. તેમના આમંત્રણથી અમારા ધરોમાં ફાટફૂટ પડી ગઈ છે.. જો તમારો ભત્રીજો ધન-દોલતનો ઈચ્છુક છે, તો અમે તેની ઈચ્છા પૂરી કરવા તૈયાર છીએ. જો તે સરદારી (નેતૃત્વ) ઈચ્છે છે, તો અમે તેને અમારો સરદાર બનાવવા માટે રાજી છીએ, અને જો તેને કોઈ બીમારી વળગી છે તો અમે સૌથી શ્રેષ્ઠ તબીબો બોલાવવા તૈયાર છીએ, તે તેમનાથી ઈલાજ કરવી લે. આના જવાબમાં જે કંઈ રસૂલુલ્લાહ ﷺ એ ફરમાવ્યું તે ઈમાનની મહાનતાનો ઉત્કૃષ્ટ નમૂનો છે. આપ ﷺ એ મુશર્િરિકો (અનેકેશરવાદીઓ)ના પ્રસ્તાવને ધ્યાન પર ન લીધો અને ન તો દુનિયાની અપાર ધન-દોલતના બદલામાં પોતાના ઈમાનનો સોદો કરવા માટે રાજી થયા. ફરમાવ્યું તો એ ફરમાવ્યું કે, “હે આદરણીય કાકા ! જો આ લોકો મારા જમાણા હાથમાં સૂર્ય અને ડાબા હાથમાં ચંદ્ર પણ મૂકી દે, તો હું આ કામ (દીનના આમંત્રણ કામ)થી કદાપિ અટકીશ નહીં, ત્યાં સુધી કે અલ્લાહ તુઅલા ઈસ્લામને પ્રભુત્વ અપાવી દે, અથવા આમાં જ હું મરી-ખપી જાઓ.

(ઈજને હિશામ)

ઈતિહાસમાં ઈમાનની પરીક્ષાઓ અને કસોટીઓનો આવો જ એક પ્રસંગ ‘અસ્લાબુલ ઉઝ્દૂદ’ (ખાડાવાળા)નો છે. કાફિરો (અધમીઓ)એ ઈમાનના ગુનાસર મોમિનોને સજા આપવા માટે મોટા-મોટા ખાડાઓ ખલદાવ્યા અને તેમાં આગ ભડકાવી. જ્યારે આગ બરાબર ભડકી ઉઠી, તો ઈમાનવાળાઓને તેમાં નાખી દેવામાં આવ્યા, પરંતુ સલામ તેમના ઈમાનને ! તેમણે મૃત્યુને ગળે લગાડી દીધું, પણ ઈમાનથી સહેજ પણ ન હટયા. અલ્લાહનો ઈરશાદ છે :

﴿ قُلْ أَتَحْسِنُ الْأَخْدُودُ ٤﴾ أَلَّا تَرَ ذَاتِ الْوَقْدَ ٥﴿ إِذْ هُرَّ عَلَيْهَا قُمُودٌ ٦ وَهُمْ عَلَىٰ مَا يَفْعَلُونَ
بِالْمُؤْمِنِينَ شُهُودٌ ٧ وَمَا نَقْمُو مِنْهُمْ إِلَّا أَنْ يُؤْمِنُوا بِاللَّهِ الْغَنِيٌّ لِنَحْمِدِ ٨﴾ البروج: ٤-٨

અનુવાદ : “નાશ કરી નાખવામાં આવ્યો ખાડાવાળાઓનો ! એ એક આગ હતી, ખૂબ સણગતા ઈધણવાળી, જ્યારે કે એ લોકો તેના પાસે બેસેલા હતા અને મુસલમાનોની સાથે જે કંઈ કરી રહ્યા હતા, પોતાના સામે જોઈ રહ્યા હતા. આ લોકો આ મુસલમાનો (ના કોઈ બીજા ગુનાનો) બદલો નહોતા લઈ રહ્યા, સિવાય તેના કે તેઓ અલ્લાહ પ્રભુત્વશાળી, સ્વયં પ્રશંસિત પર ઈમાન લઈ આવ્યા હતા.”

(સૂરા: બુરજ, આ. ૪-૮)

એ જ પ્રમાણે ફિરઓનના જાદૂગરોનો પ્રસંગ છે કે જ્યારે ફિરઓને હજરત મૂસા ﷺ ના મુકાબલા માટે જાદૂગરોને એકઠા કર્યો. પરંતુ જ્યારે જાદૂગરોએ અલ્લાહની શક્તિ અને તેના ચમત્કારોનો અનુભવ કર્યો, તો સિજદામાં પડી ગયા. અલ્લાહનો ઈરશાદ છે :

﴿قَالُوا إِمَّا بَرَبُّ الْعَالَمِينَ رَبُّ مُوسَىٰ وَهُنُّوَنَ﴾ (١٢١) ﴿الاعراف: ١٢١﴾

અનુવાદ : “કહેવા લાગ્યા કે અમે ઈમાન લાવ્યા સૂધિના રબ પર, જે મૂસા અને હારુનનો પણ રબ છે.” (સૂર: આ'રાફ, આ. ૧૨૧)

જાદૂગરોનું આ ઈમાન ફિરઓનને ખૂબ ખરાબ લાગ્યું. તેણે જાદૂગરોને ધમકી આપી કે હું તમારા હાથ-પગ કપાવી નાખીશ, તમે કેમ મૂસાના રબ પર ઈમાન લાવ્યા ? પરંતુ તેમના હદ્યમાં ઈમાન વસી ચૂક્યું હતું અને તેમણે ઈમાનનો રસાસ્વાદ કરી લીધો હતો, તેથી નિર્ભયતાથી જવાબ આપ્યો :

﴿قَالُوا لَا ضَيْرٌ لِّنَا إِلَىٰ رَبِّنَا مُنْقَلِبُونَ﴾ (٥٠) ﴿الشعراء: ٥٠﴾

અનુવાદ : “તેમણે કહ્યું કે કંઈ વાંધો નથી, અમે તો અમારા રબ તરફ પાછા ફરવાના જ છીએ.”

(સૂર: શોઅરા, આ. ૫૦)

(૬) **ઈમાન અને પરીક્ષા :** ખરા-ખોટા અને સાચા-જૂઠાને અલગ તારવવા માટે અજિન-પરીક્ષા અને કસોટી અલ્લાહ ત્રાલાની સુશ્રત (રીત) છે. તે આરામ અને તકલીફ દ્વારા લોકોને અજમાવે છે, જેથી સાચા (મોભિનો) અને જૂઠા (મુનાફિકો, દંભીઓ)માં ભેટ થઈ શકે. અલ્લાહનો ઈરશાદ છે :

﴿إِنَّمَا أَحَسِبَ النَّاسُ أَنَّ يُتْرَكُوا أَنْ يَقُولُوا إِمَّا وَهُمْ لَا يُفَتَّنُونَ ١٢١﴾ ﴿العنكبوت: ١-٣﴾

﴿فَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ صَدَقُوا وَلَيَعْلَمَنَّ الْكَذَّابِينَ ١٢٢﴾ ﴿العنكبوت: ٢﴾

અનુવાદ : “અલીફ-લામ-મીમ ! શું લોકોએ એ માની લીધું છે કે તેમના માત્ર એ દાવા પર કે અમે ઈમાન લાવ્યા છીએ, અમે તેમને તેમની પરીક્ષા કર્યા વગર જ છોડી દઈશું ? તેમનાથી અગાઉના લોકોને પણ અમે ખૂબ અજમાવ્યા. ચોક્કસ, અલ્લાહ ત્રાલાના તેમને પણ જાણી લેશે જેઓ સાચું કહે છે અને તેમને પણ જાણી લેશે જેઓ જૂઠા છે.” (સૂર: અન્કબૂત, આ. ૧-૩)

હજરત મુસ્લિમ બિન સઅદ પોતાના પિતાથી નોંધે છે કે તેમણે પૂછ્યું કે હે રસૂલુલ્લાહ ﷺ ! ક્યા લોકોની વધારે પરીક્ષા થાય છે ? આપ માઝું એ ફરમાવ્યું :

«الْأَنْبِيَاءُ ثُمَّ الْأَمْنَلُ فَالْأَمْنَلُ، فَيَبْتَأِي الرَّجُلُ عَلَى حَسَبِ دِينِهِ، فَإِنْ كَانَ دِينُهُ صُلْبًا أَشْتَدَّ بَلَوْهُ، وَإِنْ كَانَ فِي دِينِهِ رِقَّةٌ بَثْلَى عَلَى حَسَبِ دِينِهِ، فَمَا يَبْرَحُ الْبَلَاءُ بِالْعَبْدِ حَتَّى يَتَرُكَهُ يَمْشِي عَلَى الْأَرْضِ مَا عَلَيْهِ خَطِيئَةٌ» (الترمذی ، ابن ماجہ)

અનુવાદ : “પયગંબરો અને દરજજામાં તેમના પછીના લોકોની. માનવીને તેના દીન અનુસાર અજમાવવામાં આવે છે. જો તેનો દીન મજબૂત અને દઢ હોય છે, તો તેની પરીક્ષા પણ એવી કઠિન હોય છે. જો તેના દીનમાં નબળાઈ હોય છે, તો તેની પરીક્ષા પણ હળવી હોય છે.”

(તિરમિઝી, ઈન્ને માજા)

હારત ખુબેબ બિન અદી رض ની અગ્નિ-પરીક્ષા અને કસોટીનો પ્રસંગ ખૂબ જ પ્રઘાત છે. મુશ્રિકોએ તેમને કેદ કરી રાખ્યા હતા. જ્યારે તેમને ફાંસી આપવાનું શરૂ કર્યું, તો તેમણે બે રકા'ત નમાજ પછવાની મહેતલ માંગી. તેમણે ટૂંકી બે રકા'તો પઢી અને લોકોને સંબોધીને કહ્યું : જો તમારું અનુમાન એ ન હોત કે હું મૃત્યુથી ડરી રહ્યો છું, તો હું વધારે લાંબી અને વધારે નમાજો પછતો. મુશ્રિકો તેમને શૂળી પર લઈ ગયા અને કટલ કરતાં પહેલં પૂછ્યું : હે ખુબેબ ! શું તને એ પસંદ નથી કે મુહમ્મદ તારી જગ્યાએ હોત અને તું પોતાના બાળ-બચ્ચાઓની સાથે હોત ? હારત ખુબેબ رض એ વિનિયોગ થઈને જવાબ આપ્યો : “કદાપિ નહીં ! કદાપિ નહીં ! હું તો એ પણ નથી ઈચ્છતો કે હું જીવતો રહું અને મુહમ્મદ صل ના પગમાં કાંટો પણ વાગે !” છેવટે તેમને શહીદ કરી નાખવામાં આવ્યા. આ જ સ્થિતિ હારત સુમૈયા رض અને તેમના ધરવાળાઓની હતી. મુશ્રિકો તેમના પર ધોર અત્યાચાર કરી રહ્યા હતા કે આપ صل ત્યાંથી પસાર થયા અને ફરમાવ્યું : ‘‘હે યાસરના સંતાનો ! ધૈર્ય રાખો, તમને જશતનું વચ્યન છે.’’ (ઇન્ને હિશામ) અલ્લાહની પરીક્ષાઓમાં મોમિન ધૈર્યથી કામ લે છે અને માત્ર અલ્લાહ પર ભરોસો કરે છે. અલ્લાહને આ જ અપેક્ષિત પણ છે. તેથી ફરમાવ્યું :

﴿يَأَيُّهَا الَّذِينَ إِذَا مُتُوا أَصْبِرُوا وَصَابِرُوا وَرَأَبِطُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴾
آل عمران: ٢٠٠

અનુવાદ : ‘‘હે ઈમાનવાળાઓ ! તમે અડગ રહો અને એક-બીજથી જોડાયેલા રહો અને જિહાદ માટે તૈયાર રહો, જેથી તમે સર્જન થાઓ.’’ (સૂર: આલે ઈમરાન, આ. ૨૦૦)

રસૂલુલ્લાહ صل એ ફરમાવ્યું : الصَّابَرُ نِصْفُ الْأَيْمَانِ

અનુવાદ : ‘‘સબ્ર (વૈર્ય) અડધું ઈમાન છે.’’ (અબૂ નઈમ)

સદ્કાર્યો પર અડગતાથી ચાલતા રહેવાથી ઈમાનમાં વૃદ્ધિ થાય છે, ગુનાઓમાં કમી થાય છે. અલ્લાહનો હૃદશાદ છે :

﴿إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَتْ قُلُوبُهُمْ وَإِذَا تُلِيهِمْ عَلَيْهِمْ أَيْمَنُهُمْ زَادَتْهُمْ إِيمَانًا وَعَلَى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴾ **الأنفال: ٢**

અનુવાદ : “બસ, ઈમાનવાળા તો એવા હોય છે કે જ્યારે અલ્લાહ તુખ્યાલાનો ઉલ્લેખ આવે છે, તો તેમના હદ્દ્યો ડરી જાય છે અને જ્યારે અલ્લાહની આયતો તેમને પઢીને સંભળાવવામાં આવે છે, તો એ આયતો તેમના ઈમાનમાં ઓર વધારો કરી દે છે અને એ લોકો પોતાના રબ પર ભરોસો કરે છે.”

(સૂર: અન્ફાલ, આ.૨)

બીજુ જગ્યાએ ફરમાવ્યું :

﴿أَلَّذِينَ قَالَ لَهُمُ النَّاسُ إِنَّ النَّاسَ قَدْ جَمَعُوا لَكُمْ فَأَخْشُوهُمْ فَزَادَهُمْ إِيمَانًا وَقَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ وَيَقْنَمُ الْوَحْكِيلُ ﴾ **آل عمران: ١٧٣**

અનુવાદ : “એ લોકો કે જ્યારે તેમને લોકોએ કહ્યું કે કાફિરોએ તમારા સામના માટે લશ્કરો એકઠા કરી લીધા છે, તમે તેમનાથી ડરો, તો આ વાતે તેમને ઈમાનમાં ઓર વધારી દીધા અને કહેવા લાગ્યા કે અમારા માટે અલ્લાહ પૂરતો છે અને તે ખૂબ જ ઉત્તમ કાર્યસાધક છે.”

(સૂર: આલે ઈમરાન, આ. ૧૭૩)

એક વખતે અલ્લાહના રસૂલ ﷺ ના પાસેથી હઝરત હન્ફલા رض નીકળ્યા કે હઝરત અબૂ બક رض ની મુલાકાત થઈ ગઈ. હઝરત હન્ફલા رض એ હઝરત અબૂ બક رض ને કહ્યું કે હન્ફલા તો મુનાફીક થઈ ગયો. હઝરત અબૂ બક رض એ કહ્યું, “સુખાનલ્લાહ ! આવું કેવી રીતે થઈ શકે છે ? શું કહી રહ્યા છો ?” હઝરત હન્ફલા رض એ પોતાની સ્થિતિ બતાવી કે જ્યારે રસૂલુલ્લાહ ﷺ ની પાસે હોય છે અને આપ જન્મત અને જહનમની વાતો કરે છે, તો હદ્દયની એક વિશેષ પ્રકારની સ્થિતિ હોય છે, પરંતુ જ્યારે અમે અમારી દુનિયાની વ્યસ્તતાઓમાં હોઈએ છીએ, તો હદ્દયની સ્થિતિ એવી નથી હોતી. જ્યારે હઝરત હન્ફલા رض ની વાત હઝરત અબૂ બક رض એ સાંભળી, તો તેઓ પણ ગભરાઈ ગયા અને કહ્યું કે, હન્ફલા ! આવી જ સ્થિતિ તો મારી પણ છે ! તેથી બંને રસૂલુલ્લાહ ﷺ ની પાસે આવ્યા અને પોતાની સ્થિતિ બતાવી. રસૂલુલ્લાહ ﷺ સાંભળીને મલકાયાં અને ફરમાવ્યું : “એ હસ્તીના સોગંદ, જેના કબજામાં મારા પ્રાણ છે ! મારા પાસે જ્યારે તમે હોવ છો તે વખતે જે મનની સ્થિતિ

તમારી હોય છે, જો એવી હંમેશા રહે તો ફરિશ્તાઓ તમારા બિસ્તરો પર અને રસ્તે ચાલતાં તમારા સાથે હસ્તધૂનન કરવા લાગે. પરંતુ હે હન્જલા ! આ સ્થિતિ ક્યારેક રહેશે અને ક્યારેક નહીં રહે.” આ વાત રસૂલુલ્લાહ ﷺ એ ત્રણ વાર દોહરાવી. (મુસ્લિમ) હજરત અબૂ દરદા رض ફરમાવતા હતા કે બંદાની સમજદારી એ છે કે તે પોતાના ઈમાનનું નિરીક્ષણ કરતો રહે કે તેમાં કઈ-કઈ કમીઓ છે, વધુમાં તેણે ધ્યાન રાખવું જોઈએ તેનું ઈમાન વધી રહ્યું છે કે ઓછું થઈ રહ્યું છે.

